

ความสัมพันธ์ระหว่างองค์การเชิงสร้างสรรค์กับผลการดำเนินงาน ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

Relationships between Creative Organization and Performance of Higher Education in Thailand

จิตตรานนท์ จันทะเสน¹, ศุภพงษ์ ปิ่นเวหา² และ พลาญ จันทรจตุรภัทร์³
Jittrantont Chanthasen¹, Supapong Pinveha²
and Palan Jantarajaturapath³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างองค์การเชิงสร้างสรรค์กับผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย จำนวน 52 คน และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ และการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า องค์การเชิงสร้างสรรค์ ด้านการเป็นผู้ก้าวหน้าตามเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานโดยรวม

คำสำคัญ: องค์การเชิงสร้างสรรค์ ผลการดำเนินงาน สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

¹ นิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการตลาด คณะการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

³ อาจารย์ คณะการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ Master Student, Master of Business Administration, Major Marketing Management, Mahasarakham Business School, Mahasarakham University

² Assistant Professor, Mahasarakham Business School, Mahasarakham University

³ Lecturer, Mahasarakham Business School, Mahasarakham University

Abstract

The purpose of this research was to test the relationships between creative organization and performance of Higher education in Thailand. Information from the management of higher education was collected from a sample including 52 people. Questionnaires were used in this study; The statistics used for analyzing the collected data were multiple correlation analysis and multiple regression analysis. The followings were found: Creative organization in the aspect of technology followership had relationship with performance as a whole.

Keywords: Creative Organization, Performance, Higher Education
in Thailand

บทนำ

การบริหารองค์การให้ประสบความสำเร็จในปัจจุบันกระทำได้ยากมากขึ้น เนื่องจากสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและสลับซับซ้อนมากขึ้น การบริหารจัดการองค์การ จึงจำเป็นต้องอาศัยผู้บริหารที่มีประสบการณ์ มีความรู้ความสามารถมีพนักงานที่มีวินัย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีรูปแบบกระบวนการบริหารองค์การที่ดีมีประสิทธิภาพ มีความน่าเชื่อถือไว้วางใจ มีผลผลิตขององค์การที่ดีมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลที่สำคัญอย่างยิ่ง ต้องมุ่งสู่ความเป็นเลิศ (เสนห์ จัยโต, 2557 : 48) การจัดการองค์การในสภาวะการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงไปในสภาพแวดล้อมต่างๆ จึงมีความสำคัญ ต่อความสำเร็จทางการบริหารเป็นอย่างยิ่ง เพราะการจัดการองค์การที่ดีจะช่วยให้ผู้บริหารทำงานได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์และมีความสัมพันธ์กันระหว่างหน่วยงานต่างๆ และการวางแผนการจัดการองค์การจะทำให้ระบบการจัดการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้มีการปรับปรุงทักษะทางด้านการจัดการองค์การให้เหมาะสมกับความต้องการในสภาวะการณ์ปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างไม่หยุดนิ่งด้วย ก่อให้เกิดระบบการจัดการที่ดีมีคุณภาพและสร้างความแข็งแกร่งในการแข่งขันได้ (เนตรพัฒนา ยาวีราช, 2553 : 100) ดังนั้น องค์การ จึงสร้างสรรค์ จึงเป็นการนำเอากลยุทธ์ใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้ใน

การบริหารจัดการองค์การโดยอาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมทั้งแผนงานที่กำหนดไว้เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติงานและการบริหารงานที่ดี เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ขององค์การ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทในการเป็นองค์การเชิงสร้างสรรค์ต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาเทคโนโลยี ให้ความก้าวหน้าและทันสมัยอยู่เสมอ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าการบริหารองค์การเชิงสร้างสรรค์ให้มีความเหมาะสม กับเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา นั้นมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพื่อพัฒนาการทำงานให้เกิดประสิทธิผลและควมมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งจะเกิดประโยชน์อย่างมากในการบริหารงานขององค์การในปัจจุบัน (วิเชียร วิทยอุดม, 2554 : 24)

องค์การเชิงสร้างสรรค์ (Creative Organization) เป็นอีกรูปแบบหนึ่งในการบริหารจัดการองค์การ ให้สามารถรองรับสถานการณ์ต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบันซึ่งเป็นอีกหนึ่งเครื่องมือที่มีความสำคัญต่อบุคคล ที่เข้ามามีส่วนร่วมใจกันในการทำงานเพื่อให้บรรลุความสำเร็จขององค์การ จึงเพิ่มบทบาทในการประสานงานกันและจำเป็นต้องมีขอบเขตที่ชัดเจนในเรื่องของเป้าหมายหรือจุดประสงค์ขององค์การ การมีการวางแผนเพื่อนำไปปฏิบัติและกิจกรรมของหน้าที่หลักๆ ที่องค์การต้องการให้นำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนต้องทำความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ กติกา กฎระเบียบข้อบังคับขององค์การ ที่ผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาต้องถือปฏิบัติ ทั้งนี้ องค์การยังต้องปรับตัวให้สอดคล้องตามสภาวะของการแข่งขัน (Competition) รวมถึงสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่เสมอ และองค์การต้องพยายามปรับเปลี่ยนองค์การให้เป็นไปตามยุคตามสมัยโดยเฉพาะในยุคที่เรียกว่า ยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) โดยไม่สามารถยึดติดกับรูปแบบองค์การแบบเดิมๆ หรือการบริหารจัดการแบบเดิมๆ ได้อีกต่อไป (สุรพันธ์ ฉันทแดนสุวรรณ, 2553 : 9) โดยการประยุกต์นำการบริหารจัดการองค์การสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการบริหารงาน ได้แก่ ด้านโครงสร้างองค์การ (Organization Structure) ด้านอำนาจหน้าที่ (Authority) ด้านการกระจายอำนาจ (Decentralization) ด้านการประสานการทำงาน (Coordination) ด้านการเป็นผู้ก้าวหน้าตามเทคโนโลยี (Technology Followership) และ ด้านนวัตกรรมและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Innovation Creativity) (เนตร์พัฒนา ยาวีราข, 2553 : 103 - 118, 309) ทั้งนี้ หากองค์การใดสามารถปรับเปลี่ยนการจัดการองค์การได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้นย่อมส่งผลให้การปฏิบัติงานมีความยืดหยุ่น

และคล่องตัว เกิดความได้เปรียบในการแข่งขันในทุกๆ ด้าน ซึ่งจะทำให้องค์กรมีศักยภาพด้านการจัดการองค์การสมัยใหม่เป็นองค์การเชิงสร้างสรรค์และมีผลการดำเนินงานที่ดี อันจะส่งผลให้องค์กรนั้นประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ และเป็นองค์การชั้นนำได้อย่างมีอาชีพต่อไป

ผลการดำเนินงาน (Performance) เป็นผลลัพธ์ที่สามารถสร้างขึ้นเพื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยการประเมินจากผลงานและความก้าวหน้าในการดำเนินงาน เพื่อให้ได้ผลงาน ตามเป้าหมาย ซึ่งผลการดำเนินงานมีความสำคัญต่อองค์กร ด้านผลงานการให้บริการหรือความพึงพอใจในการบริหารหรือผลิตภัณฑ์ขององค์กร เพื่อให้หน่วยงานนั้นไว้วางกระบวนการบริหารกำลังดำเนินงานอยู่ในสถานะที่สามารถควบคุมได้และยังมีประสิทธิภาพ ดังนั้น องค์กรที่ดีจึงควรมีการวัดผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ ในทุกกระบวนการ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2550 : 133) ซึ่งการวัดผลการดำเนินงานของหน่วยงานนั้นจะสามารถ วัดได้ 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความยืดหยุ่นในการดำเนินงาน (Flexibility) ด้านการใช้ทรัพยากรอย่างมีคุณค่า (Resource Utilization) ด้านคุณภาพการบริการ (Service Quality) (Pun & White, 2005: 49-71) และ ด้านประสิทธิภาพการดำเนินงาน (Operation Efficiency) (Kotler, 1977: 65-67) ซึ่งผลการดำเนินงานนั้น จะช่วยสะท้อนให้เห็นภาพว่าองค์กรมีศักยภาพในการดำเนินงานมากน้อยเพียงใด อาจกล่าวได้ว่าผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพจึงเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการดำเนินงานเพื่อทันต่อการแข่งขันและการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกขององค์กรได้เป็นอย่างดี

สถาบันอุดมศึกษา (Higher Education) เป็นองค์การที่มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่สร้าง กระจายความรู้ และถ่ายทอดความรู้อันเป็นพลังขับเคลื่อนหลักที่ทำให้เกิดการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ สร้างความมั่นคงและสร้างงานให้กับสังคม สถาบันการศึกษาจึงต้องมีความพร้อมทั้งในการสร้างรากฐานทางการศึกษาให้เกิดความเข้มแข็งทางด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนและสร้างสรรค์ไปสู่ผู้เรียนและเชื่อมโยงไปสู่การพัฒนาสังคมและประเทศชาติ เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นองค์การที่มีการพัฒนาและปรับเปลี่ยนได้ทันต่อการแข่งขันที่มีอยู่อย่างรุนแรงในขณะนี้ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้หลายองค์การต่างคาดหวังบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาศักยภาพของกำลังคน

ในการแข่งขันกับนานาประเทศ การพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะในการแข่งขันของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์และรูปแบบการบริหารจัดการองค์การ โดยมุ่งเน้นการเตรียมคนและพัฒนาองค์การเพื่อเข้าสู่สภาวะการเปลี่ยนแปลงโลกในอนาคต และปรับบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ ตลอดจนปรับกระแสการจัดการทรัพยากรของสถาบันอุดมศึกษาให้เอื้อต่อการปฏิบัติการกิจและสนองตอบบทบาทที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นจึงจำเป็นที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีการปรับองค์การในเชิงสร้างสรรค์เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและสอดคล้องกับสถานการณ์มากยิ่งขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2557 : 50)

จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์การเชิงสร้างสรรค์กับ ผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบว่าองค์การเชิงสร้างสรรค์ มีผลต่อผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ผลที่ได้จากการวิจัยเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางการพัฒนาองค์การเชิงสร้างสรรค์ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย อันจะส่งผลต่อผลการดำเนินงานและการบริหารจัดการองค์การ รวมทั้งเพื่อนำไปปรับปรุงการดำเนินงานและพัฒนาเป็นองค์การเชิงสร้างสรรค์เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์การ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างองค์การเชิงสร้างสรรค์กับผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา ในประเทศไทย

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย เช่น อธิการบดี หรือ ผู้มีอำนาจสูงสุดในการบริหาร เป็นผู้บังคับบัญชา ชั้นสูงสุด ในมหาวิทยาลัย หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายอำนาจ จากอธิการบดี ซึ่งสามารถจัดกลุ่มได้

ตามมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยเอกชน
จำนวน 122 คน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2557)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งได้สร้างขึ้น
ตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดที่กำหนด โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ลักษณะ
แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) จำนวน 7 ข้อ ประกอบด้วย เพศ
อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่ง รายได้ต่อเดือน
และตำแหน่งทางวิชาการ

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ลักษณะแบบสอบถาม
เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) จำนวน 7 ข้อ ประกอบด้วย ประเภทของสถาบัน
อุดมศึกษา จำนวนบุคลากรทั้งหมดในปัจจุบัน ระยะเวลาในการดำเนินงาน งบประมาณ
ที่ได้รับในการดำเนินงานต่อปี จำนวนนิสิต/นักศึกษาในปัจจุบัน จำนวนสาขาวิชาที่เปิดสอน
และระดับการศึกษาที่เปิดทำการสอนสูงสุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์การเชิงสร้างสรรค์ของสถาบันอุดมศึกษา
ในประเทศไทย ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)
จำนวน 24 ข้อ ประกอบด้วย ด้านโครงสร้างองค์การ จำนวน 5 ข้อ ด้านอำนาจหน้าที่
จำนวน 3 ข้อ ด้านการกระจายอำนาจ จำนวน 4 ข้อ ด้านการประสานการทำงาน 4 ข้อ
ด้านการเป็นผู้ก้าวตามเทคโนโลยี 5 ข้อ และด้านนวัตกรรมและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา
ในประเทศไทย ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)
จำนวน 16 ข้อ ประกอบด้วย ด้านความยืดหยุ่น ในการดำเนินงาน จำนวน 4 ข้อ
ด้านการใช้ทรัพยากรอย่างมีคุณค่า จำนวน 4 ข้อ ด้านคุณภาพการบริการ จำนวน 5 ข้อ
และด้านประสิทธิภาพการดำเนินงาน จำนวน 3 ข้อ

3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์การเชิงสร้างสรรค์ และผล
การดำเนินงาน อีกทั้งได้ทำการปรึกษาและขอคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเป็นแนวทาง
ในการกำหนดกรอบแนวคิด และสร้างแบบสอบถาม

3.2 นำผลจากการศึกษาตามขั้นตอนข้างต้น มาประมวล และสร้างแบบสอบถาม โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน ตามเนื้อหา เพื่อให้ครอบคลุมความมุ่งหมาย และสมมติฐานงานวิจัย

3.3 ผู้วิจัยได้ทดสอบความเที่ยงตรงโดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-Out) กับผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย จำนวน 30 คน โดยได้ทำการทดสอบความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ และความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีครอนบาค (Cronbach) ซึ่งองค์การเชิงสร้างสรรค์มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา อยู่ระหว่าง 0.622-0.742 และผลการดำเนินงาน มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา อยู่ระหว่าง 0.638-0.837 สอดคล้องกับ Nunnally, & Bernstein (1994) ได้นำเสนอว่า การหาค่าความเชื่อมั่นได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา อยู่ในระดับมากกว่า 0.70 เป็นค่าที่ยอมรับได้ว่าเครื่องมือมีคุณภาพเหมาะสม ส่วนการหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค Item-total Correlation ซึ่งองค์การเชิงสร้างสรรค์มีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.707-0.928 และผลการดำเนินงาน มีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.747-0.916 สอดคล้องกับ Nunnally (1987) ได้นำเสนอว่า การทดสอบค่าอำนาจจำแนกเกินกว่า 0.40 เป็นค่าที่ยอมรับได้ว่าเครื่องมือมีคุณภาพเหมาะสมสามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้น 123 วัน ตั้งแต่วันที่ 10 สิงหาคม-10 ธันวาคม 2558

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างองค์การเชิงสร้างสรรค์กับผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ซึ่งเขียนสมการได้ดังนี้

$$\text{สมการ TPF} = \beta_0 + \beta_1 \text{OS} + \beta_2 \text{AT} + \beta_3 \text{DZ} + \beta_4 \text{CT} + \beta_5 \text{TF} + \beta_6 \text{IC} + \varepsilon$$

โดย คือ ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย

ε คือ ค่าความคลาดเคลื่อน

TPF คือ ผลการดำเนินงานโดยรวม

OS คือ องค์การเชิงสร้างสรรค์ด้านโครงสร้างองค์กร

AT คือ องค์การเชิงสร้างสรรค์ด้านอำนาจหน้าที่

DZ คือ องค์การเชิงสร้างสรรค์ด้านการกระจายอำนาจ

CT คือ องค์การเชิงสร้างสรรค์ด้านการประสานการทำงาน

TF คือ องค์การเชิงสร้างสรรค์ด้านการเป็นผู้ก้าวหน้าตามเทคโนโลยี

IC คือ องค์การเชิงสร้างสรรค์ด้านนวัตกรรมและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ผลการศึกษา

1. การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์การเชิงสร้างสรรค์กับผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย พบว่า ตัวแปรอิสระแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งอาจเกิดเป็นปัญหา Multicollinearity ดังนั้น ผู้วิจัยทำการทดสอบ Multicollinearity โดยใช้ค่า VIFs ปรากฏว่าค่า VIFs ของตัวแปรอิสระองค์การเชิงสร้างสรรค์ มีค่าตั้งแต่ 2.349-4.116 ซึ่งมีความน้อยกว่า 10 แสดงว่า ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กัน ในระดับที่ไม่เกิดปัญหา Multicollinearity (Black, 2006) ปรากฏดังตารางที่ 1 และ องค์การเชิงสร้างสรรค์ ด้านการเป็นผู้ก้าวหน้าตามเทคโนโลยี (TF) มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานโดยรวม (TPF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 5 สำหรับองค์การเชิงสร้างสรรค์ ด้านโครงสร้างองค์กร (OS) ด้านอำนาจหน้าที่ (AT) ด้านการกระจายอำนาจ (DZ) ด้านการประสานการทำงาน (CT) และด้านนวัตกรรมและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (IC) ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานโดยรวม (TPF) ปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณขององค์การเชิงสร้างสรรค์
กับผลการดำเนินงานโดยรวมของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

ตัวแปร	TPF	OS	AT	DZ	CT	TF	IC	VIFs
$\bar{X}$	4.26	4.35	4.39	4.32	4.38	4.29	4.21	
S.D.	0.55	0.48	0.63	0.66	0.61	0.55	0.70	
TPF		0.586*	0.699*	0.700*	0.669*	0.702*	0.679*	
OS			0.767	0.534	0.421	0.520*	0.643	3.132
AT				0.641	0.694	0.548*	0.647	4.116
DZ					0.740	0.629*	0.641	2.765
CT						0.597*	0.585	3.251
TF							0.712	2.349
IC								2.782

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 2 การทดสอบความสัมพันธ์ของสัมประสิทธิ์การถดถอยแบบพหุคูณของ
องค์การเชิงสร้างสรรค์กับผลการดำเนินงานโดยรวมของสถาบันอุดมศึกษา
ในประเทศไทย

องค์การเชิงสร้างสรรค์	ผลการดำเนินงานโดยรวม		t	p-value
	สัมประสิทธิ์ การถดถอย	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน		
ค่าคงที่ (α)	0.576	0.492	1.171	0.248
ด้านโครงสร้างองค์การ (OS)	0.018	0.171	0.105	0.917
ด้านอำนาจหน้าที่ (AT)	0.232	0.151	1.537	0.131
ด้านการกระจายอำนาจ (DZ)	0.167	0.118	1.425	0.161
ด้านการประสานการทำงาน (DT)	0.084	0.138	0.606	0.547
ด้านการเป็นผู้ก้าวตามเทคโนโลยี (TF)	0.268	0.120	2.228*	0.031
ด้านนวัตกรรมและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (IC)	0.083	0.111	0.755	0.454

$F = 15.546$ $p = 0.000$ $AdjR^2 = 0.631$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปและอภิปรายผล

ความสัมพันธ์ระหว่างองค์การเชิงสร้างสรรค์กับผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย พบว่า องค์การเชิงสร้างสรรค์ ด้านการเป็นผู้ก้าวตามเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานโดยรวม เนื่องจาก ปัจจุบันเทคโนโลยีสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิตของงานได้อย่างมาก จึงกลายเป็นเครื่องมือหลักของพนักงานและผู้บริหารขององค์การ ซึ่งหลายองค์การได้นำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศมาบูรณาการใช้ในการบริหารองค์การเพื่อให้มีความคล่องตัวและสามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้ โดยองค์การที่จะสามารถอยู่รอดได้ในสภาวะที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีอยู่เสมอ นั้น ผู้บริหารจะต้องพัฒนาองค์การให้ก้าวทันต่อเทคโนโลยี พัฒนาและปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการให้มีความเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลง และให้ความสำคัญกับการก้าวตามเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อนำพาองค์การให้ประสบความสำเร็จและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และผู้บริหารในฐานะหัวใจสำคัญของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์การจะต้องมีการศึกษา ติดตามและทำความเข้าใจกับการนำเทคโนโลยีมาใช้ เพื่อให้การบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุรพันธ์ ฉันทแดนสุวรรณ (2553 : 19) กล่าวว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศขององค์การ แสดงให้เห็นว่าในอนาคตผู้ที่จะเป็นนักบริหารและนักวิชาชีพที่ประสบความสำเร็จ จะต้องมีความรู้ ความสามารถและเชี่ยวชาญในด้านการนำเทคโนโลยีมาบูรณาการใช้ในองค์การ และจะต้องสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศภายในองค์การได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้บริหารในอนาคตจะต้องรู้จักการประยุกต์และบูรณาการใช้เทคโนโลยีกับงาน มีความคิดริเริ่มในการที่จะสร้างระบบสารสนเทศมาช่วยในการตัดสินใจในภาวะที่มีการแข่งขันสูง ทำให้การบริหารจัดการองค์การมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จอย่างสูง โดยขณะที่นักวิชาชีพจะใช้ระบบสารสนเทศในการรวบรวมประมวลผล และจัดการข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการค้นหาและตรวจสอบข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ผ่านระบบเครือข่ายอย่างถูกต้องและรวดเร็ว

เอกสารอ้างอิง

- เนตร์พัฒนาวชิราวุธ. (2553). *การจัดการสมัยใหม่*. ฉบับปรับปรุง (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Yavirach, Natepanna. (2012). *Modern management*. (8nd ed.). Bangkok: Publisher of Chulalongkorn University.
- วิเชียร วิทยอดม. (2554). *ทฤษฎีองค์การแนวใหม่*. กรุงเทพฯ: ธนัชการพิมพ์.
- Vitayaudom, Wichian. (2013). *New Organization Theory*. Bangkok: Thanatuch Printing.
- ศิริชัย กาญจนาวาสี. (2550). *นโยบายการประเมินผลการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ*. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์.
- Kanjanawasee, Sirichai. (2007). *Learning Assessment Policy under the National Education Act*. Bangkok: The Master Group Management.
- เสน่ห์ จัยโต. (2557). *การบริหารแนวนวัตกรรมใหม่*. สืบค้น 15 พฤษภาคม 2557, จาก <http://lib.vu.ac.th/ULIB/dublin.php?ID=4688>
- Juito, Saneh. (2002). *New Innovation Management*. Retrieved May 15, 2014, from <http://lib.vu.ac.th/ULIB/dublin.php?ID=4688>
- สุรพันธ์ ฉันทแดนสุวรรณ. (2553). *หลักการบริหารธุรกิจ* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: จุฑทอง.
- Chantadansuwan, Suraphan. (2010). *Principles of Business Administration*. (8nd ed.). Bangkok: Golden Point.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2557). *สถาบันอุดมศึกษาในสังกัด*. สืบค้น 15 พฤษภาคม 2557, จาก <http://www.mua.go.th>.
- Office of the Higher Education Commission. (2014). *Higher Education Commission*. Retrieved May 15, 2014, from <http://www.mua.go.th>
- Aakey, David A, V. Kumar & George S. Day. (2001). *Marketing Research*. New York: Wiley and Sons.
- Black, Ken. (2006). *Business Statistics for Contemporary Decision Making*. (4th ed.). USA: John Wiley & Sons, Inc.

- Kotler, Philip. (1977). *Form sale obsession to marketing Effectiveness*.
Harvard Business Reviwe. 30(55), 67-75.
- Nunnally, J. C. (1987). *Psychometric theory*. (2nd ed.). New York, NY: McGraw-Hill.
- Nunnally, J. C. & I. H. Bernstein. (1994). *Psychometric Theory*. New York:
McGraw-Hill.
- Pun, Kit Fai & Anthony Sydney White. (2005). A Performance Measurement
Paradigm for Integrating Strategy Formulation: A Review of Systems
and Frameworks. *International Journal of Management Reviews*. 7(1),
49-71.